

Frans Michels was een zoon uit de derde generatie van molenaarsfamilie Michels, eigenaars van molen "Nooit Gedacht" te Merselo.

Onderstaande tekst komt uit "*Vensters op Venrays verleden*" door W.J.M. Willemsen

.....Dan breekt echter de catastrofale periode 1940-1945 aan.

Door de overheidsmaatregelen liep de verbouw van haver, maar vooral rogge sterk terug. Ook de veestapel - voornamelijk varkens en pluimvee - werd drastisch ingekrompen. Gelukkig was het nodig om veel clandestien te malen voor het grote leger van onderduikers, die helemaal geen distributiebonnen bezaten en de vele anderen die met hun bonnen niet uitkwamen. Om veiligheidsredenen deed Frans - de oudste molenaarszoon - dit meestal 's avonds, maar ook veel 's nachts.

Frans, die voorbestemd was om het bedrijf over te nemen van zijn vader, deed echter meer dan alleen maar malen. Als illegaal werker voor de Landelijk Organisatie had hij de zorg voor de ruim tachtig onderduikers in Merselo. Ook waarschuwde hij de onderduikers voor ophanden zijnde razzia's door de molenwieken in de stand 'onveilig' te plaatsen.

Op 16 oktober 1944 werd Merselo door de Engelsen bevrijd. Die dag moet voor Frans Michels, ondanks dat de molen door granaatvuur flinke schade had opgelopen, een vreugdevolle dag zijn geweest. Helaas heeft de moedige Frans niet lang van de herwonnen vrijheid mogen genieten. Omdat hij al enkele keren succesvolle spionage-opdrachten had uitgevoerd, werd hij op 3 november 1944 door de Engelsen gevraagd een verkenningstocht te maken naar Castenray, dat nog steeds in Duitse handen was. Van deze tocht is hij echter niet teruggekeerd. Op 6 december vond men hem, door vijandelijk vuur dodelijk getroffen, in een weiland tussen Leunen en de Zandhoek (Oirlo).
.....

Het gedenkteken is te vinden aan de Weideweg te Leunen.

